

Ilosanoma

...Jumala lähetti enkeli Gabrielin Nasaretin kaupunkiin Galileaan neitsyen luo, jonka nimi oli Maria. Maria oli kihlattu Daavidin sukuun kuuluvalla Joosefille. Enkeli tuli sisään hänen luokseen ja sanoi: "Ole tervehditty, Maria, sinä armon saanut! Herra kanssasi!" Nämä sanat saivat Marian hämmennyksiin, ja hän ihmetteli, mitä sellainen tervehdys mahtoi merkitä. Mutta enkeli jatkoi: "Älä pelkää, Maria, Jumala on suonut sinulle armonsa. Sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinä annat hänelle nimeksi Jeesus. Hän on oleva suuri, häntä kutsutaan Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle hänen isänsä Daavidin valtaistuimen. Hän hallitsee Jaakobin sukua ikuisesti, hänen kuninkuudellaan ei ole loppua. Silloin Maria sanoi: "Minä olen Herran palvelijatar. Tapahtukoon minulle niin kuin sanoit." Niin enkeli lähti hänen luotaan.

(Luukas 1:26-33 & 38)

Niin myös Joosef lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista ja meni verollepanoa varten Juudeaan, Daavidin kaupunkiin Betlehemiin, sillä hän kuului Daavidin sukuun. Hän lähti sinne yhdessä kihlatunsa Marian kanssa, joka odotti lasta. Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika, ja hän synnytti pojan, esikoisensa. Hän kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majapaikassa.

(Luukas 2:4-7)

Sillä seudulla oli paimenia yöllä ulkona vartioimassa laumaansa. Yhtäkkiä heidän edessään seiso i Herran enkeli, ja Herran kirkkaus ympäröi heidät. Pelko valtasi paimenet, mutta enkeli sanoi heille: "Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra. Tämä on merkinä teille: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä." Ja samalla hetkellä oli enkelin ympärillä suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen: —Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa.

(Luukas 2:8-14)

Lapsi kasvoi, vahvistui ja täyttyi viisaudella, ja Jumalan armo seurasi häntä. (Luukas 2:40)

Ja näin tapahtui. Johannes Kastaja julisti autiomaassa, että ihmisten tuli kääntyä ja ottaa kaste, jotta synnit annettaisiin heille anteeksi. Hänen luokseen tuli paljon väkeä Jerusalemissa ja joka puolelta Juudeaa. He tunnustivat syntinsä, ja Johannes kastoi heidät Jordanissa. Johanneksella oli yllään kamelinkarvavaate ja vyötäisillään nahkavyö, ja hänen ruokanaan olivat heinäsirkat ja villimehiläisten hunaja. Hän julisti: "Minun jälkeeni tulee minua väkevämpi. Minä en kelpaa edes kumartumaan ja avaamaan hänen kenkiensä nauhoja. Minä olen kastanut teidät vedellä, mutta hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä."

Niinä päivinä Jeesus tuli Galilean Nasaretistä, ja Johannes kastoi hänet Jordanissa. Vedestä noustessaan Jeesus näki, kuinka taivaat aukenivat ja Henki laskeutui häneen kyyhkysen tavoin. Ja taivaista kuului ääni: "Sinä olet minun rakas Poikani, sinuun minä olen mieltynyt."

(Markus 1:4-11)

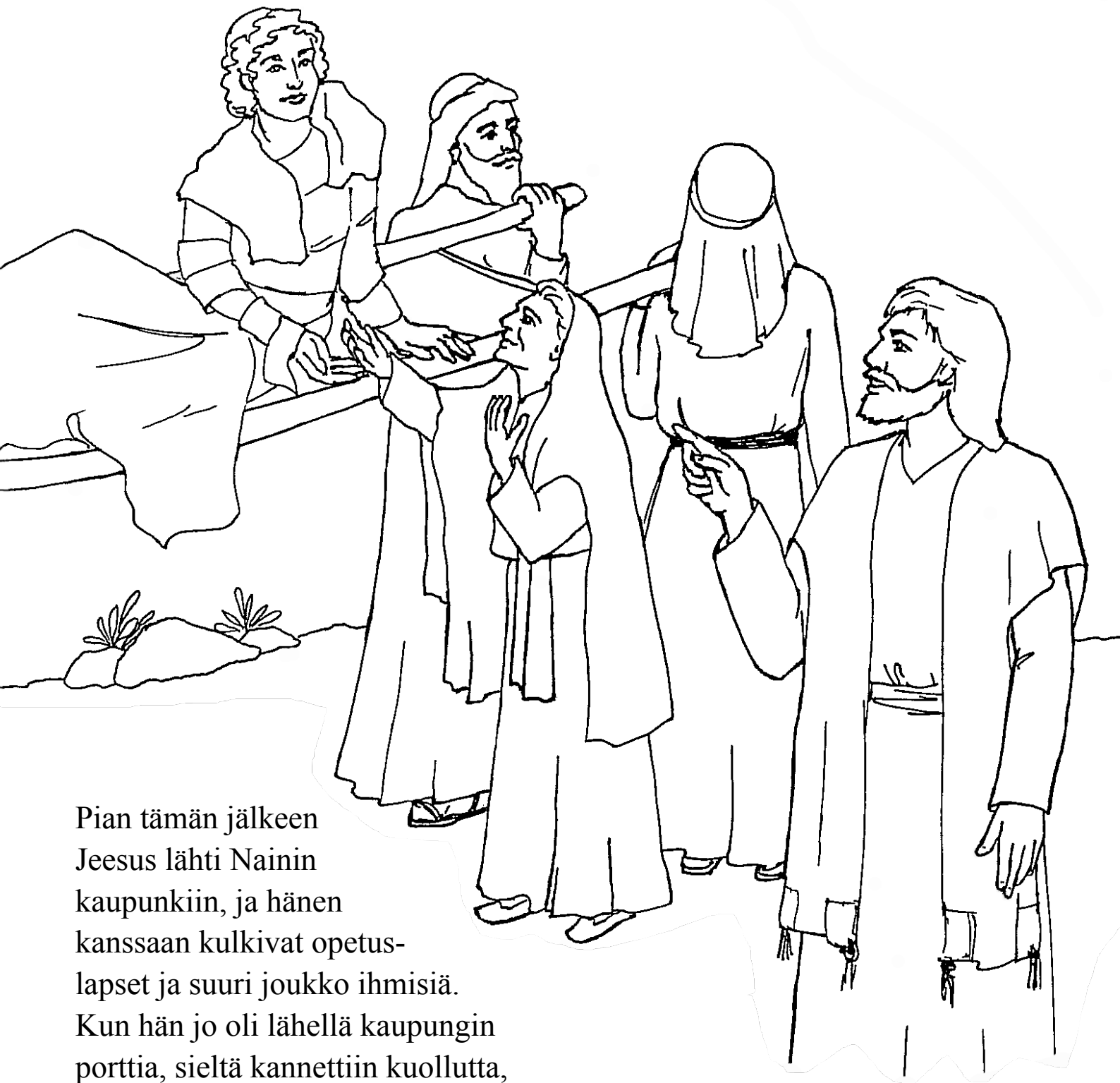

And He went up on the mountain and called to Him those He Himself wanted. And they came to Him. Then He appointed twelve, that they might be with Him and that He might send them out to preach, and to have power to heal sicknesses and to cast out demons. (Mark 3:13-15)

Fariseusten joukossa oli Nikodemos-niminen mies, juutalaisten neuvoston jäsen. Hän tuli yöllä Jeesuksen luo ja sanoi: "Rabbi, me tiedämme, että sinä olet Jumalan lähettämä opettaja. Ei kukaan pysty tekemään sellaisia tunnustekoja kuin sinä, ellei Jumala ole hänen kanssaan." Jeesus vastasi hänelle: "Totisesti, totisesti: jos ihminen ei synny uudesti, ylhäältä, hän ei pääse näkemään Jumalan valtakuntaa." Nikodemos kysyi: "Miten joku voisi vanhana syntyä? Miten joku voisi mennä takaisin äitinsä kohtuun ja syntyä toisen kerran?" Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti: jos ihminen ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei pääse Jumalan valtakuntaan. Mikä on syntynyt lihasta, on lihaa, mikä on syntynyt Hengestä, on henkeä." (Johannes 3:1-6)

Pian tämän jälkeen Jeesus lähti Nainin kaupunkiin, ja hänen kanssaan kulkivat opetuslapset ja suuri joukko ihmisiä. Kun hän jo oli lähellä kaupungin porttia, sieltä kannettiin kuollutta, leskiäidin ainoa poikaa, ja äidin mukana oli runsaasti kaupungin väkeä. Naisen nähdessään Herran kävi häntä sääliksi, ja hän sanoi: "Älä itke." Hän meni paarien viereen ja kosketti niitä, ja kantajat pysähtyivät. Hän sanoi: "Nuorukainen, minä sanon sinulle: nouse!" Silloin kuollut nousi istumaan ja alkoi puhua, ja Jeesus antoi hänet takaisin äidille. Kaikki joutuivat pelon valtaan ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Meidän keskuutemme on ilmaantunut suuri profeetta. Jumala on tullut kansansa avuksi." (Luukas 7:11-16)

Jeesus kohotti katseensa ja näki, että suuri ihmisjoukko oli tulossa. Hän kysyi Filippukselta: "Mistä voisimme ostaa leipää, että he saisivat syödäkseen?" Tämän hän sanoi koetellakseen Filippusta, sillä hän tiesi kyllä, mitä tekisi. Filippus vastasi: "Kahdensadan denaarin leivistä ei riittäisi heille edes pientä palaa kullekkin." Silloin eräs opetuslapsi, Simon Pietarin veli Andreas, sanoi Jeesukselle: "Täällä on poika, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi kalaa. Mutta miten ne riittäisivät noin suurelle joukolle?"

Jeesus sanoi: "Käsketään kaikkien asettua istumaan." Rinteellä kasvoi rehevä nurmi, ja ihmiset istuutuivat maahan. Paikalla oli noin viisituhatta miestä. Jeesus otti leivät, kiitti Jumalaa ja jakoi leivät syömään asettuneille. Samoin hän jakoi kalat, ja kaikki saivat niin paljon kuin halusivat. Kun kaikki olivat kylläisiä, Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Kerätkää tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään menisi hukkaan." He tekivät niin, ja viidestä ohraleivästä kertyi vielä kaksitoista täyttä korillista palasia, jotka olivat jääneet syömättä. Kun ihmiset näkivät, minkä tunnusteon Jeesus teki, he sanoivat: "Tämä on todella se profeetta, jonka oli määrä tulla maailmaan."

(Johannes 6:5-14)

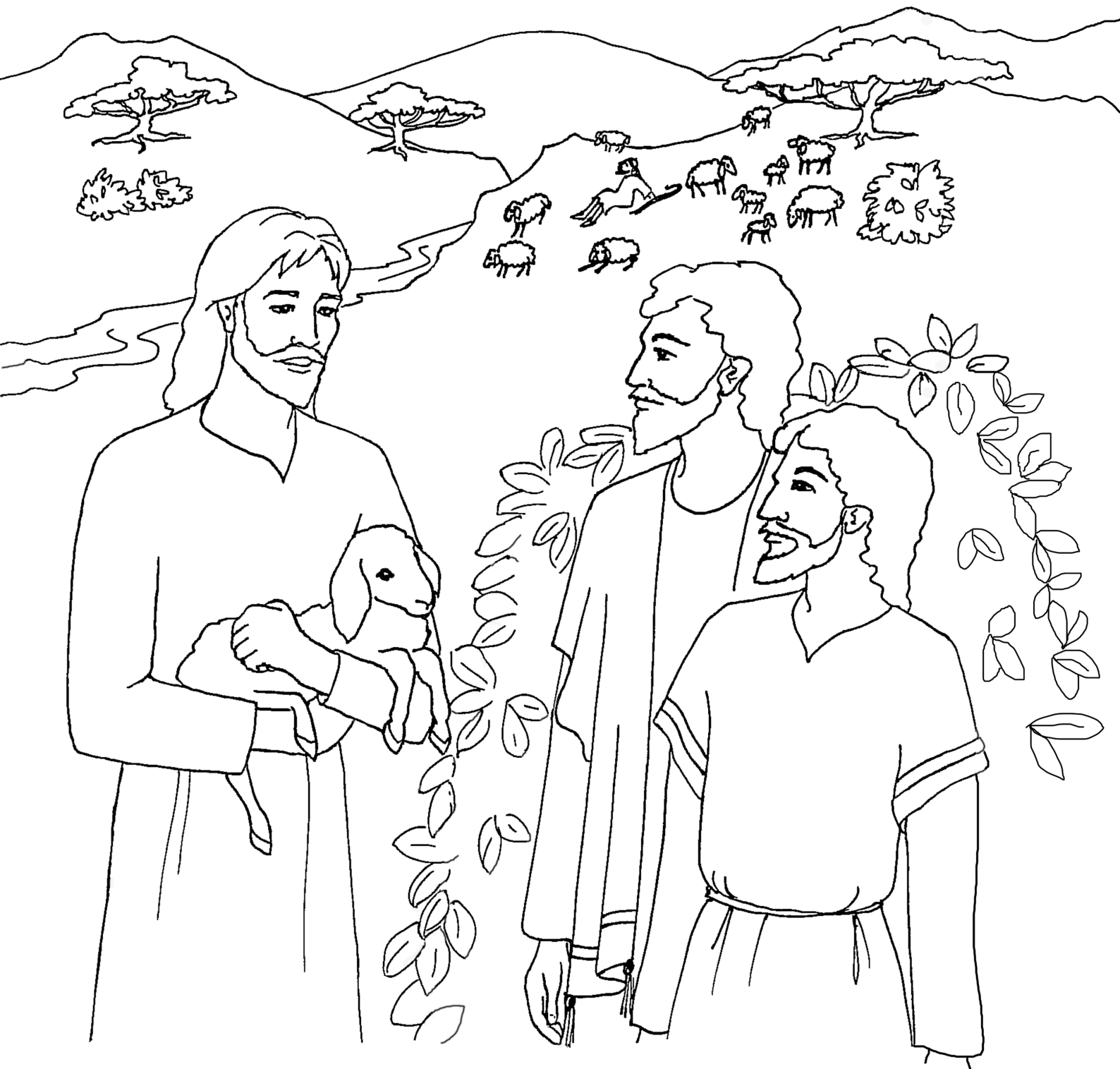

Kun tuli ilta, opetuslapset menivät alas rantaan, nousivat veneeseen ja lähtivät kohti Kapernaumia, toiselle puolen järveä. Oli jo pimeä, eikä Jeesus vielä ollut palannut heidän luokseen. Tuuli puhalsi ankarasti, ja järvellä kävivät vaahtopäiset aallot. Kun he olivat soutaneet kahdenkymmenenviiden tai kolmenkymmenen stadionmitan verran, he näkivät Jeesuksen kävelevän järven aalloilla ja lähestyvän venettä. He pelästyivät. Mutta Jeesus sanoi: "Minä tässä olen, älkää pelätkö." He aikoivat ottaa hänet veneeseen, mutta samassa vene jo tuli siihen rantaan, jonne he olivat menossa.

(Johannes 6:16-21)

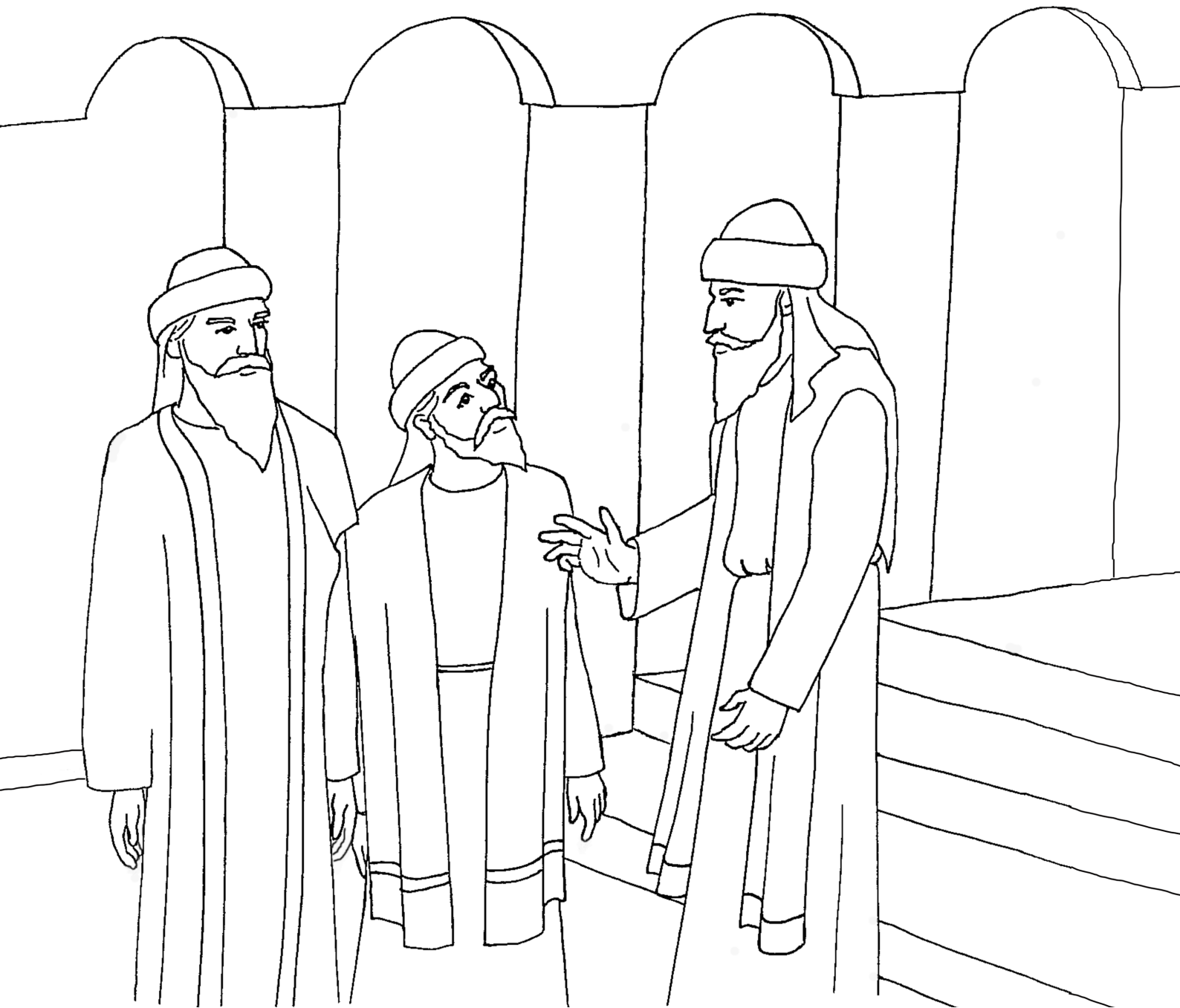

Jeesuksen luo tuotiin lapsia, jotta hän koskisi heihin. Opetuslapset moittivat tuoja, mutta sen huomattessaan Jeesus närkeästy ja sanoi heille: "Sallikaa lasten tulla minun luokseni, älkää estäkö heitä. Heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta. Totisesti: joka ei ota Jumalan valtakuntaa vastaan niin kuin lapsi, hän ei sinne pääse." Hän otti lapset syliinsä, pani kätensä heidän päälleen ja siunasi heitä.
(Markus 10:13-16)

"Minä olen hyvä paimen, oikea paimen, joka panee henkensä alttiiksi lampaiden puolesta. Minun lampaani kuulevat minun ääneni ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. Minä annan heille ikuisen elämän. He eivät koskaan joudu hukkaan, eikä kukaan riistä heitä minulta."

(Johannes 10:11 & 27-28)

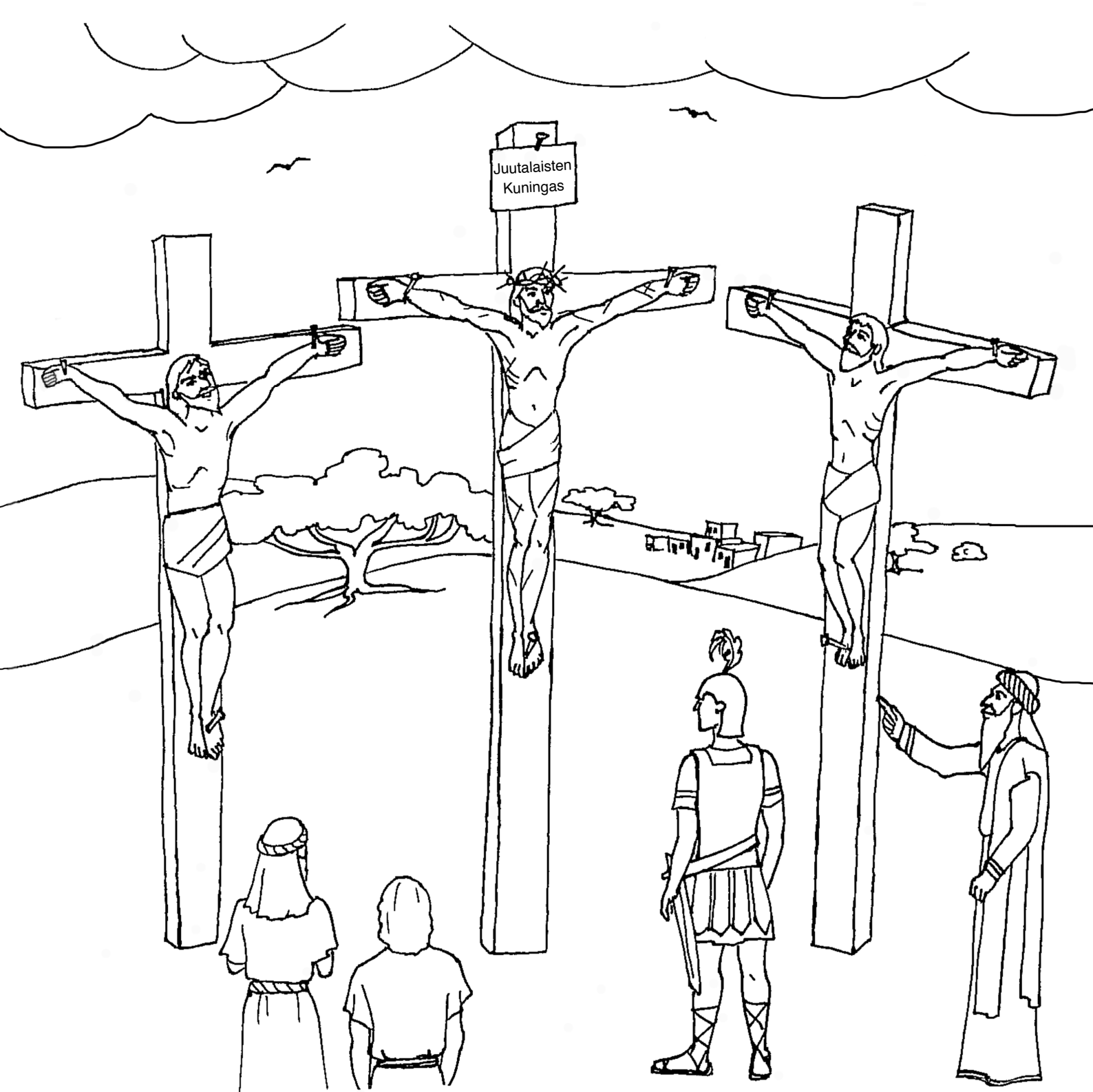

Ylipapit ja fariseukset kutsuivat neuvoston koolle ja kysyivät siltä: "Mitä meidän pitäisi tehdä? Se mies tekee paljon tunnustekoja. Jos annamme hänen jatkaa näin, häneen uskovat kohta kaikki, ja silloin roomalaiset tulevat ja ottavat meiltä sekä tämän pyhän paikan että koko kansamme." Silloin yksi heistä, Kaifas, joka oli sinä vuonna ylipappina, sanoi: "Te ette ymmärrä yhtään mitään. Ettekö te käsitä, että jos yksi mies kuolee kansan puolesta, se on teille parempi kuin että koko kansa joutuu tuhoon?" Tämä ei ollut hänen oma ajatuksensa, vaan sen vuoden ylipappina hän lausui ennustuksen: Jeesus oli kuoleva kansan puolesta, eikä vain sen kansan puolesta, vaan kootakseen yhteen kaikki hajallaan olevat Jumalan lapset. Siitä päivästä lähtien neuvoston tavoitteena oli surmata Jeesus.

(Johannes 11:47-53)

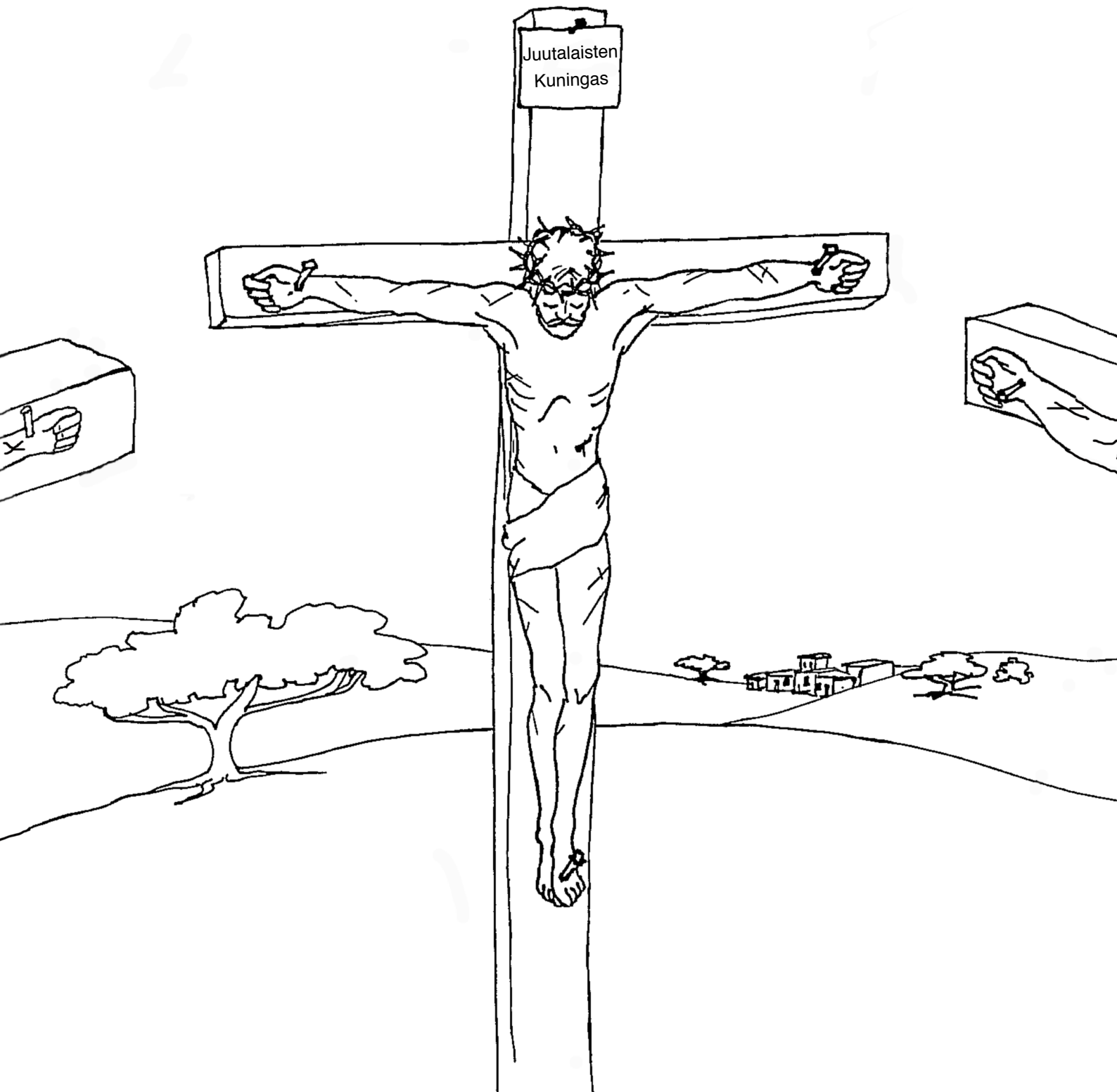

Illan tultua Jeesus kävi aterialle kahdentoista opetuslapsensa kanssa. Heidän syödessään hän sanoi: "Totisesti: yksi teistä on kavaltava minut." Murheen vallassa he alkoivat toinen toisensa jälkeen kysellä: "Herra, en kai se ole minä?" Jeesus vastasi heille: "Minut kavaltaa mies, joka syö samasta vadista kuin minä." (Matteus 26:20-23)

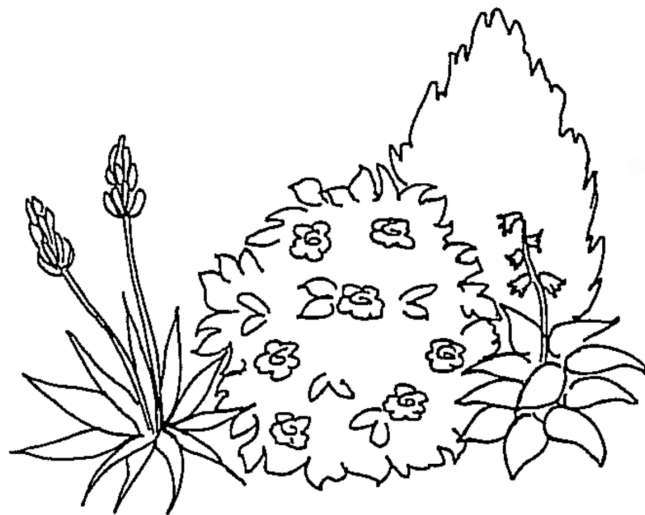
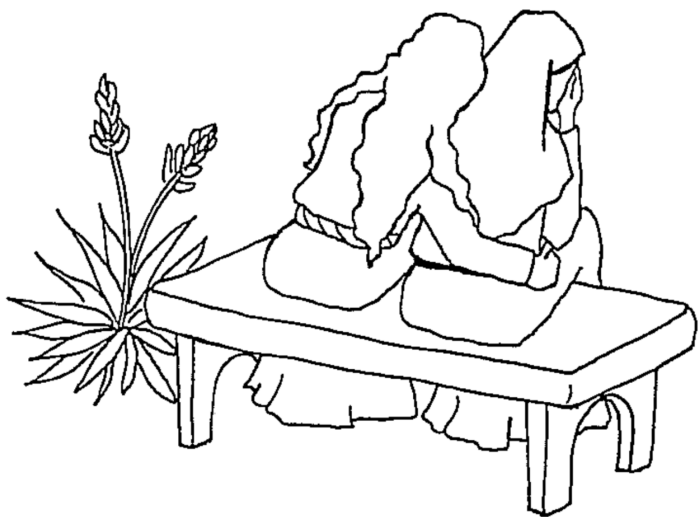

Jeesuksen kanssa teloitettavaksi vietiin kaksi muuta miestä, kaksi rikollista. Kun tultiin paikkaan, jota kutsutaan Pääkalloksi, he ristiinnaulitsivat Jeesuksen ja rikolliset, toisen hänen oikealle puolelleen, toisen vasemmalle. Toinen ristillä riippuvista pahantekijöistä herjasi hänkin Jeesusta. Hän sanoi: "Etkö sinä ole Messias? Pelasta nyt itsesi ja meidät!" Mutta toinen moitti häntä: "Etkö edes sinä pelkää Jumalaa, vaikka kärsit samaa rangaistusta? Mehän olemme ansainneet tuomiomme, meitä rangaistaan tekojemme mukaan, mutta tämä mies ei ole tehnyt mitään paha." Ja hän sanoi: "Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi." Jeesus vastasi: "Totisesti: jo tänään olet minun kanssani paratiisissa." (Luukas 23:32-33 & 39-43)

Oli jo kuudes tunti. Silloin, keskipäivällä, aurinko pimeni. Pimeys tuli koko maan ylle, ja sitä kesti yhdeksänteen tuntiin saakka. Temppelin väliverho repesi keskeltä kahtia. Ja Jeesus huusi kovalla äänellä: "Isä, sinun käsiisi minä uskon henkeni." Tämän sanottuaan hän henkäisi viimeisen kerran. Kun sadanpäällikkö näki, mitä tapahtui, hän antoi Jumalalle kunnian ja sanoi: "Tämä mies oli todella viaton."
(Luukas 23:44-47)

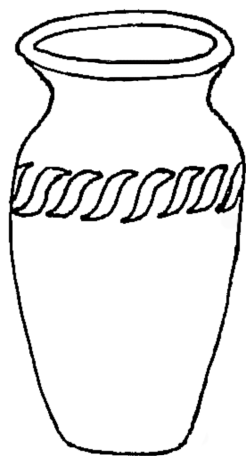
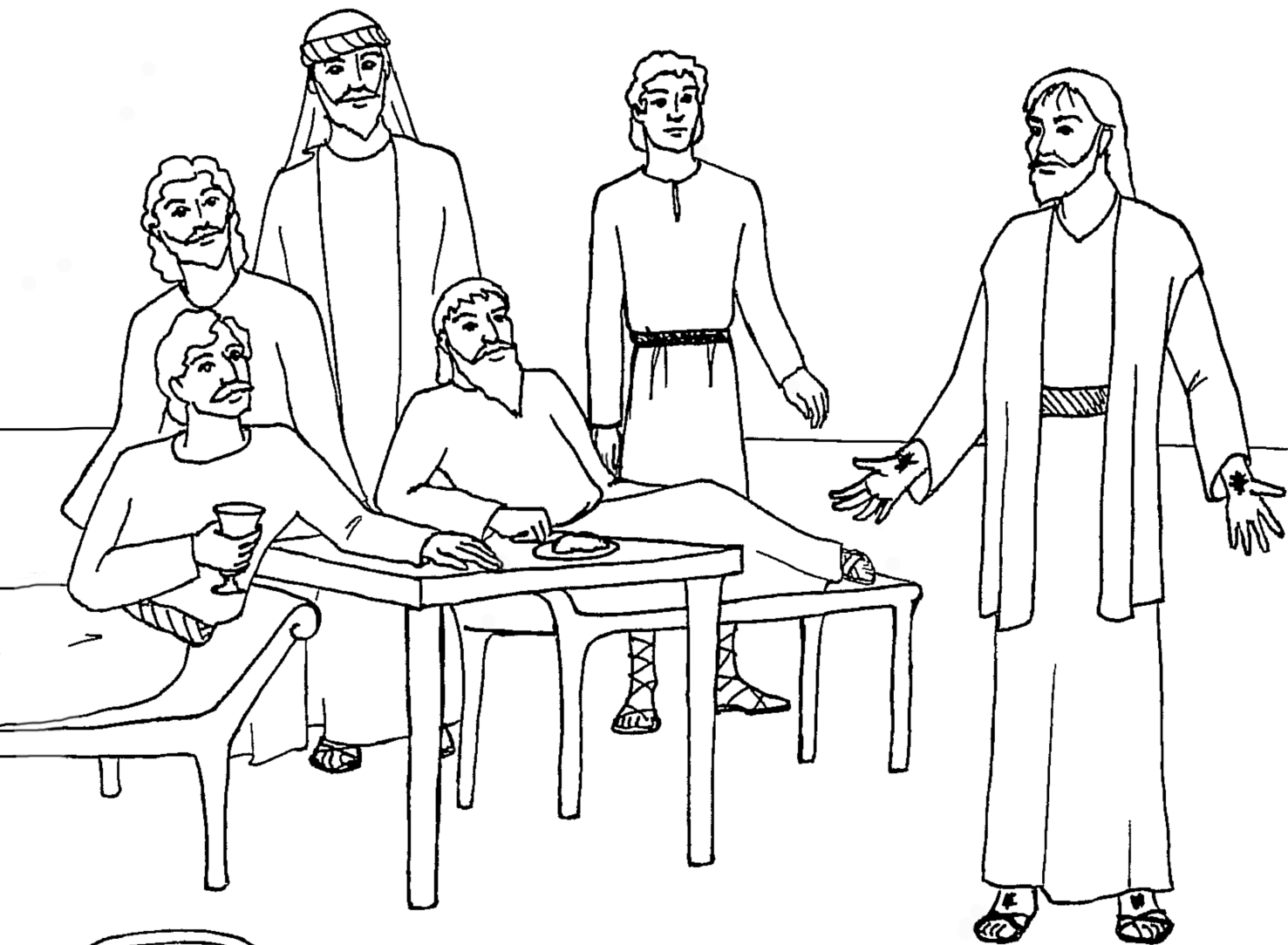
Illalla tuli paikalle Joosef, rikas arimatialainen, joka hänkin oli Jeesuksen opetuslapsi. Hän meni Pilatuksen puheille ja pyysi Jeesuksen ruumista. Pilatus käski antaa sen hänelle. Joosef otti ruumiin, kääri sen puhtaaseen pellavavaatteeseen ja pani hautaan, jonka hän äskettäin oli itseään varten hakkauttanut kallioon. Hän vieritti hautakammion ovelle suuren kiven ja lähti pois. Magdalan Maria ja se toinen Maria olivat hekin siellä, he istuivat hautaa vastapäätä.

(Matteus 27:57-61)

Ensimmäisenä päivänä sapatin jälkeen naiset jo aamuvarhaisella menivät haudalle ja ottivat hankkimansa tuoksuöljyt mukaan. He havaitsivat, että kivi oli vieritetty haudan suulta, ja kun he menivät sisälle hautaan, he eivät löytäneet Herran Jeesuksen ruumista. Kun he olivat ymmällä tästä, heidän edessään seisoivat yhtäkkiä kaksi miestä sädehtivän kirkkaissa vaatteissa. Naiset pelästyivät ja painoivat katseensa maahan. Mutta miehet sanoivat heille: "Miksi etsitte elävää kuolleiden joukosta? Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista. Muistakaa, mitä hän sanoi teille ollessaan vielä Galileassa: 'Näin täytyy käydä: Ihmisen Poika annetaan syntisten ihmisten käsiin ja ristiinnaulitaan, mutta kolmantena päivänä hän nousee kuolleista.'" Silloin he muistivat, mitä Jeesus oli puhunut.

(Luukas 24:1-8)

Heti paikalla he lähtivät matkaan ja palasivat Jerusalemiin. Siellä olivat koolla yksitoista opetuslasta ja muut heidän joukkoonsa kuuluvat. Nämä sanoivat: "Herra on todella noussut kuolleista! Hän on ilmestynyt Simonille." Nuo kaksi puolestaan kertoivat, mitä matkalla oli tapahtunut ja miten he olivat tunteneet Jeesuksen, kun hän mursi leivän. Kun he vielä puhuivat tästä, yhtäkkiä Jeesus itse seisoi heidän keskellä ja sanoi: "Rauha teille." He pelästyivät suunnattomasti, sillä he luulivat näkevänsä aaveen. Mutta Jeesus sanoi heille: "Miksi te olette noin kauhuissanne? Miksi teidän mieleenne nousee epäilyksiä? Katsokaa minun käsiäni ja jalkojani: minä tässä olen, ei kukaan muu. Koskettakaa minua, nähkää itse. Ei aaveella ole lihaa eikä luita, niin kuin te näette minussa olevan." Näin puhuessaan hän näytti heille kätensä ja jalkansa.

(Luukas 24:33-40)

Hän sanoi heille: "Näin on kirjoitettu. Kristuksen tuli kärsiä kuolema ja kolmantena päivänä nousta kuolleista, ja kaikille kansoille, Jerusalemissa alkaen, on hänen nimessä saarnattava parannusta ja syntien anteeksiantamista. Te olette tämän todistajat." Jeesus vei opetuslapset ulos kaupungista, lähelle Betaniaa, ja siellä hän kohotti kätensä ja siunasi heidät. Siunatessaan hän erkani heistä, ja hänet otettiin ylös taivaaseen.

(Luukas 24:46-48 & 50-51)

"Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän. Ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan sitä tuomitsemaan, vaan pelastamaan sen. Sitä, joka uskoo häneen, ei tuomita, mutta se, joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei uskonut Jumalan ainoaan Poikaan."

(Johannes 3:16-18)

Jos väitämme, ettemme ole syntisiä, me petämme itseämme eikä totuus ole meissä. Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.

(1.Johannes 1:8-9)

Jeesus vastasi: "Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani."

(Johannes 14:6)

Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon. Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormani on kevyt."

(Matteus 11:28-30)

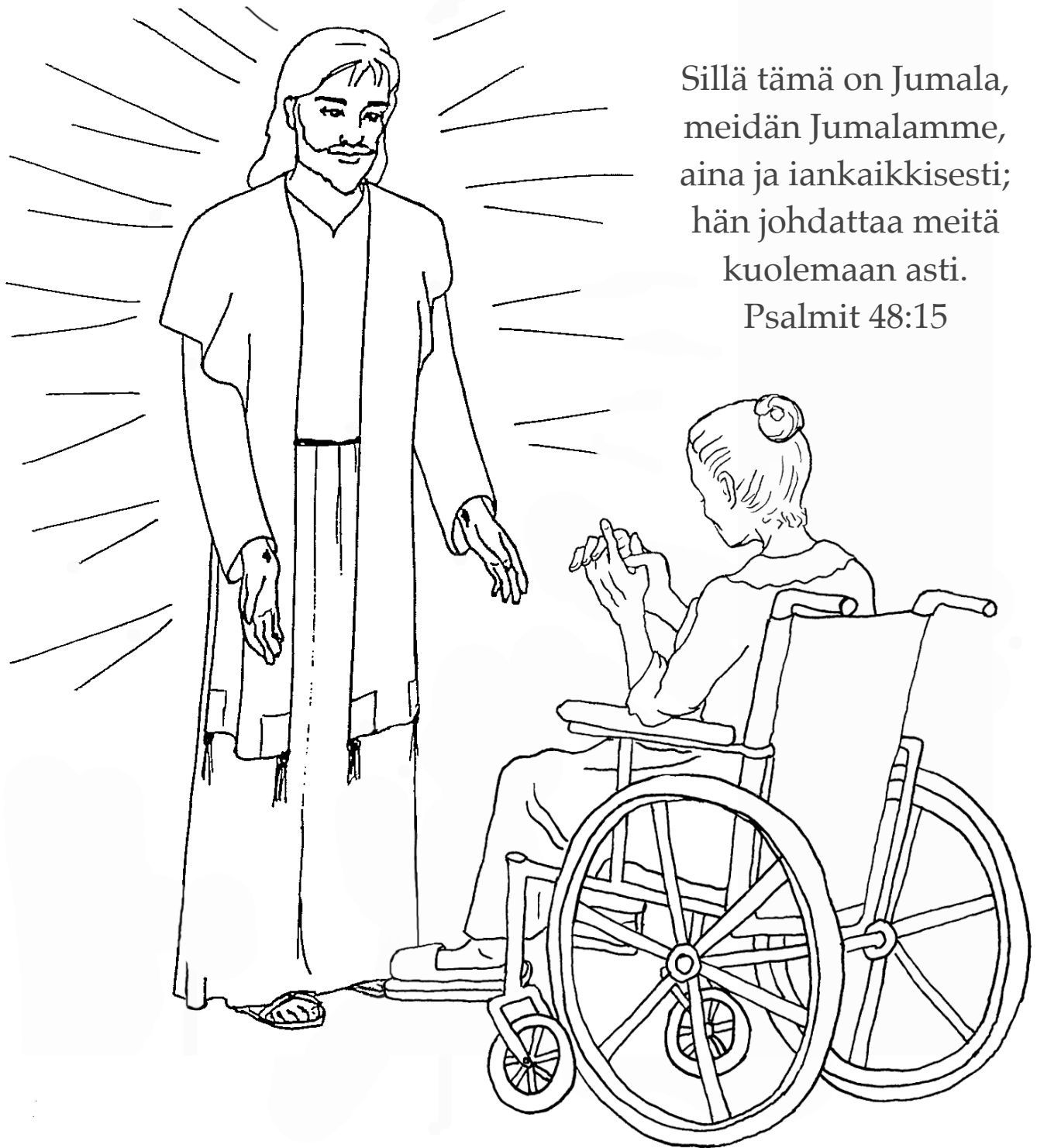
Monia muitakin tunnustekoja Jeesus teki opetuslastensa nähden, mutta niistä ei ole kerrottu tässä kirjassa. Tämä on kirjoitettu siksi, että te uskoisitte Jeesuksen olevan Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä, kun uskotte, olisi elämä hänen nimensä tähden.

(Johannes 20:30-31)

"Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu."

(Ilmestyskirja 22:13)

AΩ

Sillä tämä on Jumala,
meidän Jumalamme,
aina ja iankaikkisesti;
hän johdattaa meitä
kuolemaan asti.
Psalmit 48:15

Ilmaiseeko tämä rukous sydämesi toiveen? Jos ilmaisee, rukoile tämä rukous, niin Kristus tulee elämääsi kuten lupasi.

"Herra Jeesus, tiedän olevani syntinen. Tarvitsen sinua elämääni. Kiitos, että kuolit ristillä ottaaksesi syntini pois. Kiitos, että annoit syntini anteeksi ja annoit minulle iankaikkisen elämän. Kutsun sinut elämääni Vapahtajanani ja Herranani. Ota elämäni hallintaasi."

Nimi _____ Päivä _____

Finnish Scriptures are from Kirkkoraamattu 1992
Finnish Bible Society (Suomen Pipliaseura)
Helsinki, Finland

Kuvittanut: Linda Riddell

www.goodnewscoloringbook.org

Finnish (Suomi)

